

Vår dato:
27.10.2025

Deres dato:

Unntatt offentlighet
Offl. § 13, jf. popplyl. § 24 (1) og fvl. § 13

Vår referanse:
25/12729

Deres referanse:

Vedtak

PVN-2024-27 Klage på Datatilsynets pålegg om redegjørelse

Personvernemndas vedtak 27. oktober 2025 (Marius Stub, Ruth Louise Osborg, Morten Goodwin, Malin Tønseth, Malgorzata Agnieszka Cyndecka, Bjørn Aslak Juliussen, Heri Ramampiaro)

Datatilsynets referanse: 23/00435-26

Saken gjelder klage fra X AS (heretter X) på Datatilsynets pålegg om redegjørelse 1. juli 2024.

1. Sakens bakgrunn

X AS er et selskap som utvikler og markedsfører kosttilskudd.

Influenseren A og X inngikk en avtale om influensemarkedsføring. A skriver blogginnlegg og jobber som innholdsskaper i sosiale medier.

A henvendte seg til Datatilsynet i e-post 2. februar 2023 og opplyste at X har fortsatt å bruke personopplysninger om henne, bl.a. bilder og navn, i sin markedsføring av selskapets produkter også etter avtaleperioden. Hun viste til retten til sletting og ba tilsynet om bistand til å stoppe Xs bruk av hennes personopplysninger.

Med hjemmel i personopplysningsloven § 23 og personvernforordningen artikkel 58 nr. 1, jf. personopplysningsloven § 20 tredje ledd bokstav b påla Datatilsynet i brev 1. juli 2024 X å redegjøre for flere forhold som fremgår av brevet. Datatilsynet stilte spørsmål om hvordan As personopplysninger er behandlet, og spørsmål om innsyn, sletting og lagring av personopplysninger. Videre ba Datatilsynet X forklare hvilket rettslig grunnlag selskapet har for å fortsette å behandle opplysningene etter at avtalen med A ble avsluttet. Datatilsynet opplyste samtidig at selskapet kunne klage på avgjørelsen innen tre dager etter at pålegget var mottatt, jf. forvaltningsloven § 14.

Ifølge X mottok selskapet først pålegget 10. juli 2024. I e-post til Datatilsynet samme dag klaget X på pålegget. Selskapets daglige leder viste til den kommersielle avtalen selskapet hadde inngått med A som selvstendig næringsdrivende, og reiste spørsmål ved om tilsynet hadde rettslig grunnlag for pålegget.

Datatilsynet behandlet klagen og opprettholdt sin beslutning om pålegg. Datatilsynet la til grunn at klagen var rettidig. Saken ble oversendt til Personvernemnda ved brev 20. august 2024. X ble orientert om saken i brev fra nemnda, og fikk anledning til å komme med kommentarer. X har ikke gitt ytterligere kommentarer.

Saken ble behandlet i nemndas møte 27. oktober 2025. Personvernemnda hadde følgende sammensetning: Marius Stub (leder), Ruth Louise Osborg (nestleder), Morten Goodwin, Malin Tønseth, Malgorzata Agnieszka Cyndecka, Heri Ramampiaro og Bjørn Aslak Juliussen. Fra nemndas sekretariat var fagdirektør Anette Klem Funderud og førstekonsulent Soz Abdul-Rahman også til stede.

2. X' syn på saken i korte trekk

X har gjort gjeldende at Datatilsynet ikke har hjemmel til å pålegge selskapet å redegjøre for hvordan selskapet behandler personopplysninger.

Avtalen X inngikk med A var en avtale mellom to selvstendige næringsdrivende om markedsføring av selskapets produkter. Ettersom A i avtalen var en kommersiell aktør, kan ikke Datatilsynet opptre på hennes vegne. Avtalen mellom A og X inneholder for øvrig også en konfidensialitetsbestemmelse. X kan derfor ikke etterkomme pålegget uten å bryte sine forpliktelser etter avtalen.

3. Personvernemndas vurdering

3.1 Innledning

Sakens hovedspørsmål er om Datatilsynet kan pålegge X å redegjøre for hvordan selskapet behandler personopplysninger.

Personopplysningsloven § 20 fastslår at Datatilsynets myndighet etter personvernforordningen også gjelder ved tilsyn med overholdelsen av nasjonale regler om behandling av personopplysninger. I tredje ledd heter det:

«Datatilsynets myndighet etter personvernforordningen artikkel 58 gjelder tilsvarende for tilsyn med overholdelsen av

- a. bestemmelser i loven her og i forskrifter gitt med hjemmel i loven her,
- b. bestemmelser om behandling av personopplysninger i andre lover og forskrifter, så langt behandlingen faller innenfor lovens og personvernforordningens virkeområde etter § 2.»

I forarbeidene til personopplysningsloven, Prop. 56 LS (2017–2018) punkt 26.5, uttaler departementet at formålet med bestemmelsen er å presisere at Datatilsynet har kompetanse til å føre tilsyn også med nasjonale regler som supplerer eller utfyller forordningens bestemmelser.

Datatilsynets undersøkelsesmyndighet følger av personopplysningsloven § 23 første ledd og personvernforordningen artikkel 58 nr. 1. Artikkel 58 nr. 1 bokstav a lyder slik:

«Artikkel 58. Myndighet

1. Hver tilsynsmyndighet skal ha følgende undersøkelsesmyndighet
 - a. pålegge den behandlingsansvarlige og databehandleren og, dersom det er relevant, disses representant, å framlegge all informasjon den trenger for å kunne utføre sine oppgaver,»

Bestemmelsen gir hjemmel til å innhente opplysninger fra behandlingsansvarlige og databehandlere når dette er nødvendig for å utføre tilsynsoppgavene som følger av forordningen og den nasjonale gjennomføringsloven.

Pålegget overfor X gjelder en sak om rett til sletting av personopplysninger etter personvernforordningen artikkel 17. Artikkel 4 nr. 1 definerer «personopplysninger» slik:

«enhver opplysning om en identifisert eller identifiserbar fysisk person ('den registrerte'); en identifiserbar fysisk person er en person som direkte eller indirekte kan identifiseres, særlig ved hjelp av en identifikator, f.eks. et navn, et identifikasjonsnummer, lokaliseringsopplysninger, en nettidentifikator eller ett eller flere elementer som er spesifikke for nevnte fysiske persons fysiske, fysiologiske, genetiske, psykiske, økonomiske, kulturelle eller sosiale identitet»

Det er ingen tvil om at As navn og bilde utgjør «personopplysninger». Det er heller ingen tvil om at bruk av personopplysninger til markedsføringsformål, utgjør «behandling» av personopplysninger som reguleres av personopplysningsloven og personvernforordningen, jf. personvernforordningen artikkel 4 nr. 2. At A driver et enkeltpersonforetak, er uten betydning. Dette innebærer at Datatilsynet har myndighet til å pålegge X å redegjøre for hvordan disse personopplysningene behandles.

Avtalen mellom X og A er en privatrettslig avtale. Rettsforholdet mellom avtalepartene reguleres først og fremst – men ikke utelukkende – av privatrettslige regler. Dette er imidlertid uten betydning for rekkevidden av Datatilsynets myndighet til å føre kontroll med etterlevelsen av loven og forordningen. Forordningen gjør ikke unntak for behandling av personopplysninger som springer ut av et avtaleforhold.

Det fremgår videre av personopplysningsloven § 23 første ledd at retten til å kreve tilgang til opplysninger gjelder «uten hinder av taushetsplikt». Dette innebærer at Datatilsynets myndighet til å kreve opplysninger i utgangspunktet ikke er begrenset av bestemmelser om taushetsplikt i lov eller avtale. At det foreligger en avtalefestet taushetsplikt mellom A og X, begrenser derfor ikke Datatilsynets adgang til å kreve opplysninger.

Nemnda har etter dette kommet til at Datatilsynets pålegg har tilstrekkelig hjemmel i lov, og at pålegget er gyldig.

Klagen har ikke ført frem.

Vedtaket er enstemmig.

4. Konklusjon

Datatilsynets pålegg 1. juli 2024 stadfestes.

Marius Stub
leder

Dette brevet er godkjent elektronisk og har derfor ikke håndskrevet underskrift.